

Sövel: *Immo*

Oi muistatko Ritva sen syksyisen päivän,
kun Kulmoksen oven sinä aukaisit.
Sinä innosta puhkuit, kun luokkaamme astuit ja
tapasit ^{ait} joskin niin ahkerat.

O: "Ritva Ritva, oi Ritva Ritva
ei ollut sinulla onnea."

Sinä psykkaa meille tankkasit, lauskoiksi havaitsi
mutta me koetettiin ymmärtää.
Ja ammatinvalinnan tärkeyttä sinä koetit meille
myös tähdentää.

"Mät Ritva Ritva, oi Ritva Ritva
ei kantanut oppisi hedelmää."

Sä passivisiksi meit moitiskelit, vaan meitä
se ei ollenkaan häirinyt.

Et sijaa sä antanut tunteille meidän,
kun numeroitamme sä merkitsit.

"Oi Ritva Ritva, oi Ritva Ritva mut entäs jos saada
me estoja."

Vaik koulusta lähdenne aina me muistamme
hiustesi värin niin punaisen.

Mut toivomme silti, että oppisi oivat ne
seuraaviin paremmin tehois.

"Oj Ritva Ritva, oi Ritva Ritva
nyt kiitokset sinulle kaikesta."